

Overweging op het hoogfeest van de geboorte van Johannes de Doper: Wegbereider

Lezingen: Jesaja 49,1-6 en Lucas 1,57-66.80

24 juni 2018

René Hornikx

Goede mensen,

Over de geboorte van mensen die belangrijk zijn geweest of zijn voor een volk, worden mooie, grootse en meeslepende verhalen verteld. Dat doen we om de voornaamheid en de betekenis van die personen te bewaren en om hun bijdrage aan de mensheid door te geven van generatie op generatie.

Twee voorbeelden:

Over de geboorte en jeugd van de Noord-Koreaanse leider, Kim-Jung-Un worden mooie verhalen verteld. Voor ons, buitenstaander veel mooier dan de werkelijkheid verdraagt. Met deze verhalen wil men het Noord-Koreaanse volk doen geloven dat het om een man gaat die uitzonderlijk goed is voor zijn volk. Bij mij komen deze verhalen over alsof de Noord-Koreanen moeten dansen om een "gouden kalf".

Over de Belgische pater Jozef Devuister, pater Damiaan (in 2009 heilig verklaard door paus Benedictus XVI), worden mooie verhalen verteld over zijn dienstbaarheid aan de melaatsen die verbannen werden naar het eiland Molokai (Hawaii). Hij was bereid om voor de melaatsen te zorgen.

Hij ging bij hen wonen, om hen te verzorgen en hen te helpen om zo menswaardig mogelijk te leven. Hij is gestorven aan de ziekte, waaraan al zijn geliefde mensen zijn overleden.

Zijn verhaal wordt verteld als een getuigenis van onvoorwaardelijke liefde.

Pater Damiaan leefde Jezus radicaal na, hij stierf uit liefde voor zijn mensen.

Omwille van de geboortedag van Johannes de Doper onderbreken we het normale lezingenrooster. We zouden vandaag het verhaal lezen dat Marcus vertelt over de leerlingen die in de storm terecht komen en bang zijn om te vergaan. Jezus noemt hen in dit verhaal 'kleingelovigen'. De Kerk onderbreekt het normale rooster omwille van Johannes, die van uitzonderlijk betekenis is voor Jezus en voor ons. Johannes was beslist niet kleingelovig.

We hebben het geboorteverhaal gelezen van Johannes de Doper. En om de betekenis van dit geboorteverhaal goed te kunnen verstaan, hebben we als eerste lezing bij Jesaja gelezen dat de boodschap van God, die liefde is, niet beperkt mag blijven tot eigen volk. Jesaja krijgt de opdracht er aan mee te werken dat de boodschap van liefde van God, reikt tot aan de uiteinde der aarde. Dat er geen mensen meer zijn die leven in doodse duisternis.

De dienaar van God, dat is Jesaja en dat zijn wij, krijgen de opdracht van God, om licht te zijn voor alle volkeren. We mogen dus de liefde en goedheid die we van God gekregen hebben niet voor onszelf houden. We mogen wat we kregen van God niet slechts uitdelen aan vrienden, bekenden en eigen geloofsgenoten. Wat we krijgen van God dienen we door te geven aan alle mensen.

Een Joods gezegde drukt dit treffend uit: "Wat je kreeg mag je niet voor jezelf houden, je moet het doorgeven aan anderen. Als je het behoud voor jezelf, ben je een dief.'

Johannes bereidt ons voor op de komst van iemand die op een radicale wijze liefde deelt met mensen, met ons. Uit liefde voor ons sterft Jezus aan het kruis.

Ik heb me in eer en geweten afgevraagd of wij allemaal zo ver moeten gaan als Jozef de Vuister en Johannes de Doper hebben gedaan en zoals Jezus deed. Ik kan slechts voor mijzelf spreken, tot radicale liefde zoals pater Damiaan en Jezus kan ik niet gaan. Wat kan ik dan wel doen om mee te werken aan de oproep van Johannes de Doper? Omzien naar mensen, verzoening bewerken, doen wat juist en rechtvaardig is, als ik dat doe, vertel ik het verhaal van Jezus verder, vertel ik het verhaal van God met mensen verder. Waar ik dat doe, komt het Rijk van God tot leven. Waar ik dat doe, voelen mensen zich thuis, is er vreugde en wordt liefde gedeeld. En om eerlijk te zijn moet ik niet slechts vertellen wat we moeten doen, maar wat ik wil vertellen voorleven, doen. Het christendom is in wezen een doe-godsdienst. Dat kan eenvoudig door iedereen die je tegenkomt te groeten, het kost niets en is leuk om te doen. Wees vriendelijk voor mensen, je krijgt er veel voor terug. Help waar je kunt en mensen zijn je behulpzaam.

Nu de parochie en geloofsgemeenschappen de laatste jaren aan aanhang inboeten, want we zien dat er steeds minder mensen betrokken willen zijn bij parochie of geloofsgemeenschap, kan bij ons de neiging bestaan om ons op onszelf terug te trekken. Op die manier kunnen we als kleiner wordende gemeenschap toch nog stevig in de schoenen blijven staan en iets voor elkaar betekenen.

Jesaja en Johannes vertellen ons echter een ander verhaal. Een verhaal van openheid naar de buitenwereld toe. Ze roepen ons op om ons niet te begrenzen tot de eigen kleine kring. De boodschap van Jesaja en Johannes is niet voorbehouden voor ons alleen, voor de leden van onze eigen gemeenschap. Ze is voor iedereen bestemd. Wat staat ons te doen?

Ga en zie om naar mensen die hulp nodig hebben. Ga en bewerk verzoening waar onenigheid heerst. Dan zijn we wegbereiders in de geest van Johannes de Doper.

Moge het zo zijn. Amen.